

sluttede mit første Foredrag med at sige, at her er mange Hensyn at afveje i denne Sag, og jeg indrømmer, at der kan fremkomme Indvendinger, som det saa vil blive vor Sag; der ere stemte for Sagen, at afkræfte, saa godt vi kunne, men den Indvending gælder i alt Fald ikke, at vi her ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal skulde behøve at tage væsentlige og afgørende Hensyn til det forenede Dampskibsselskabs private Interesser.

Staarup: Jeg skal fatte mig meget fort, da de Spørgsmaal, som jeg vil udtale mig om, allerede strejfvist ere berørte dels af det ærede Medlem fra Roskilde (Kosloff) og dels af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Det glæder mig, at den højtærede Minister erkendte Rigtigheden af adskillige af de Mangler, jeg tilfod mig at paapege i mit Foredrag i Forgaars, navnlig med Hensyn til Forhandlingen og Forsendelsen af Produkter paa det forenede Dampskibsselskabs Skibe. Man tør saaledes haabe, at den fuldstændige Mangel paa Tilsyn med Varerne paa de engelske Jærnbaner og ved Varernes Aflosning vil blive afhjulpen. Man maa haabe, at der ogsaa maa blive taget Forholdsregler mod den alt for høje Opftabling af Flæsk mede i Skibsbunden, og man maa absolut haabe, at det aldrig finder Sted, at Varerne blive liggende i Esbjerg af Mangel paa Plads i Skibene. Det drejer sig nemlig om saa betydelige Værdier, at det ikke gaar an at sige, at der ikke er Plads til Flæsk o. s. v. i Dag, men at det maa vente til den næste Baad; saa maa der sørges for en Reserverbaad, som kan afgaa med det manglende. Jeg bliver dog nødt til at fremkomme med ganske saa Indvendinger over for den højtærede Indenrigsminister, som fremsatte den ret mærkelige Udtalelse, der jo til Dels er berørt af det ærede Medlem fra Roskilde, at han ikke mente, det var saa nødvendigt at saa salt Flæsk afkølet. Han mente, at naar den saakaldte dyrifte Varme var borte fra Flæskesiden, var det væsentligste allerede opnaaet. Ja, men den dyrifte Varme maa dog absolut være borte, inden man salter det, thi ellers bliver Flæsket fordærvet, det ved enhver Husmoder, og Slagterierne vide det i endnu højere Grad. Nej, det er ikke den Varme, jeg har tænkt paa, det er den ganske almindelige Temperatur. Den højtærede Minister sagde, at han ikke troede, det var saa nødvendigt at afkøle saltet Flæsk. Ja, hvis saa er, kan jeg ikke begribe, at Slagterierne bringe meget betydelige Ofre for at saa deres Flæsk til at afgaa til Udførselshavnene

i afkølede Bogne. Disse meget betydelige Udgifter vilde kunne spares, hvis det forholdt sig, som den højtærede Minister siger. Jeg tror imidlertid, at det langtfra forholder sig saaledes. Sagen er den, at hverken den højtærede Minister eller nogen anden kan give klar Bæstid i den Henseende. Vi bevæge os nemlig her paa et Omraade, hvor man sørgeligt nok ved saare lidt Bæstid, i saare høj Grad mangler Klarhed. Vi maa her have gjort et Stykke Fjords Arbejde for Flæskets Bedkommende, et Arbejde, som det, Docent Fjord gjorde for Smørret. Vi vide kun, at Flæsket bliver blødt, slimet og taintet, men hvorfor disse følger indtræde, hvorfra de stamme, derom ved Videnskaben ikke at give mindste Bink, ligesom man heller ikke ad videnskabelig Vej kan give noget Raad derimod. Det er noget, Forsøgslaboratoriet burde tage op; det angaar Millioner for det danske Landbrug. Vi have endnu ikke Klarhed paa dette Omraade, men det maa vi have, thi før kunne vi ikke give nogen bestemt Bæstid om, hvilken Indsydelse det har, om Flæsket under Transporten bliver afkølet eller ikke. Men en Ting er klar, og det er, at bringer man Flæsket fra en Temperatur i Slagterierne af 5—7 Grader ned i en Stibslast, hvor der er 16—18 Grader, er det absolut uheldigt. Derom næres der ingen Tvivl fra nogen Side. Med Hensyn til disse Flæskfejls vil jeg over for Forsøgslaboratoriet, hvis det tager denne Sag i sin Haand, sige, at alle vore Slagterier ikke blot ville være villige til, men desværre ogsaa i Stand til at levere det nødvendige Materiale til Undersøgelsen. Jeg vil derfor meget henstille, at man tager dette under den alvorligste Overvejelse. — Den højtærede Minister mente, at det ikke gik an at lægge hele Skylden for vore daarlige Varer paa det engelske Marked over paa Transportforholdene, og deri er jeg entig med den højtærede Minister, men paa den anden Side kan jeg ikke frigøre mig for den Tanke, at den Mand, hvorfra den højtærede Minister har sine Meddelelser om de daarlige Dritler og de simple Kasser, hvor man kunde stikke Fingre ind imellem Staverne, har haft en alt for liblig Jantast. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at der vist ikke ved noget Mejeri eksisterer Dritler eller Kasser, som, naar de afsendes, ere saaledes besfajne, at man kan putte Fingrene ind mellem deres Sammenføjninger. Derimod vil jeg meget gerne tro, at naar Varerne komme til England, kan dette være Tilfældet, men det ligger simpelthen i, at man ikke har taget paa Varerne med tilstrækkelig Forsigtighed ved Omladningen,